

CANONUL CEL MARE AL SFÂNTULUI ANDREI CRITEANUL

(se zice rar, cu glas umilit și cu inimă înfrântă, făcând la fiecare tropar câte 3 închinăciuni)

Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori)

Psalmii 19, 20 și cei șase psalmii ai Utreniei (Ps. 3, 37, 62, 87, 102 și 142). Aliluia.

Catisma 8 (55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63).

Apoi se citește: **Viața Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca**, în două stări, un exemplu radical de transformare spirituală: prima stare este cea de păcat extrem și desfrâu (*tinerețea în Alexandria*), iar a doua stare este cea de pocăință profundă și asceză extremă (*cei 47 de ani de pustnicie în Iordan*).

Starea I - Păcatul: Maria și-a petrecut primii 17 ani trăind în desfrâu, căutând plăcerile trupești, fără a fi constrânsă de cineva, ci din propria dorință.

Starea II - Pocăința: Odată convertită la Ierusalim, ea a trecut dincolo de Iordan, unde s-a nevoit în singurătate, depășind patimile prin post, rugăciune și foame, ajungând la o sfințenie atât de mare încât plutea în timpul rugăciunii.

Această viață arată că, indiferent de adâncimea păcatului, pocăința sinceră poate duce la cea mai înaltă sfințenie, transformând un "vas al păcatului" într-un "vas al harului".

Psalmul 50 ...

Cântarea 1 - Glasul al 6-lea:

Irmosul: Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit (de două ori).

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De unde voi începe a plânge faptele vieții mele celei ticăloase? Ce începere voi pune, Hristoase, acestei tânguiri de acum? Ci ca un milostiv, dă-mi iertare greșelilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, de te mărturisește la Ziditorul tuturor. Și îndepărtează-te de acum de nebunia cea mai dinainte și adu lui Dumnezeu lacrimi de pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Râvnind neascultării lui Adam celui întâi-zidit, m-am cunoscut pe mine dezbrăcat de Dumnezeu, și de împărăția cea pururea fiitoare și de desfătare, pentru păcatele mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Vai, ticăloase suflete! Pentru ce te-ai asemănat Evei celei dintâi? Că ai căzut rău și te-ai rănit amar; că te-ai atins de pom și ai gustat cu îndrăzneală mâncarea cea nechibzuită.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

În locul Evei celei trupești, făcutu-s-a mie Evă înțelegătoare gândul cel cu poftă trupească, arătându-mi cele plăcute, și gustând pururea din băutura cea amară.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

După dreptate a fost lepădat Adam din Eden, nepăzind singura Ta poruncă, Mântuitorule. Dar eu, care am călcat totdeauna cuvintele Tale cele dătătoare de viață, ce voi pătimi?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Covârșind eu de bunăvoie uciderea lui Cain, m-am făcut cu știință ucigaș al sufletului, umplându-mi trupul de viermi, și războindu-mă împotriva lui, cu faptele mele cele rele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Nu m-am asemănat, lisuse, dreptății lui Abel. Daruri bineprimite nu Ți-am adus Ție niciodată, nici fapte dumnezeiești, nici jertfă curată, nici viață fără prihană.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Precum Cain așa și noi, ticălosule suflete, am adus fapte murdare Făcătorului tuturor și jertfă vrednică de muștrare și viață netrebnică; pentru acestea ne-am și osândit împreună.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ziditorule, făcându-mă lut viu, ai pus întru mine trup și oase și suflare și viață; dar, o! Făcătorul meu, Mântuitorul meu și Judecătorul meu, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mărturisesc Ție, Mântuitorule, păcatele pe care le-am făcut, și rănila sufletului și ale trupului meu, care tâlhărește le-au pus înlăuntrul meu gândurile cele ucigătoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

De am și greșit, Mântuitorule, dar știi că ești iubitor de oameni; bați cu milă și Te milostivești fierbinte; pe cel ce plânge îl vezi, și alergi ca un părinte, chemând pe cel rătăcit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Pe mine cel lepădat înaintea ușilor Tale, Mântuitorule, măcar la bătrânețe nu mă lăsa în iad, deșert, ci, mai înainte de sfârșit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare greșelilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Eu sunt cel căzut între tâlhari, în gândurile mele; cu totul sunt rănit acum de ele și plin de bube; dar Tu însuși venind de față, Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Preotul, văzându-mă mai înainte, a trecut de mine, și levitul, văzându-mă gol în nenorocire, nu m-a băgat în seamă; iar Tu, lisuse, Cel ce ai răsărit din Maria, venind de față, miluiește-mă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Mielule al lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi lacrimi de umilință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Vremea este a pocăinței, iar eu vin către Tine, Făcătorul meu; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un îndurat, dă-mi iertare de greșeli.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Să nu mă urăști, Mântuitorule, să nu mă lepezi de la Fața Ta; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi iertare de greșeli.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, Mântuitorule, cele vădite și cele ascunse, cele știute și cele neștiute, toate iertându-le, ca un Dumnezeu, milostivește-Te și mă mântuiește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Din tinerețe, Mântuitorule, poruncile Tale le-am lepădat, și mi-am trecut toată viața cu poftă, neîngrijindu-mă și lenevind-mă; pentru aceasta strig Ție, Mântuitorule: măcar la sfârșit mântuiește-mă.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!*

Bogăția sufletului cheltuind-o întru păcate, pustiu sunt de virtuți creștinești și, flămânzind, strig: Părinte al îndurărilor, apucând înainte, miluiește-mă.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!*

Înaintea Ta cad, lisuse; greșit-am Ție, milostivește-Te spre mine; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un îndurat, dă-mi lacrimi de umilință.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!*

Să nu intri cu mine la judecată, vădind faptele mele, cercetând cuvintele și îndreptând pornirile; ci cu îndurărilor Tale, trecând cu vederea răutățile mele, mântuiește-mă, Atotputernice.

*Stih: **C**uvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Tu-mi dă har luminător, din osârdia ta cea dumnezeiască de sus, ca să scap de întunericul patimilor; și să laud din inimă faptele vieții tale cele frumoase, Marie.

*Stih: **C**uvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Plecându-Te dumnezeieștilor legi ale lui Hristos, la Dânsul ai venit, lăsând pornirile desfătărilor cele neoprite, și toată virtutea, ca pe una singură, cu multă cucernicie ai săvârșit-o.

*Stih: **C**uvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Cu rugăciunile tale, Andrei, scapă-ne de patimile cele fără de cinste și te rugăm să ne arăți părtași acum împărăției lui Hristos, pe noi cei ce te laudăm pe tine, strălucite, cu credință și cu dragoste.

***S**lavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.*

Treime, Ființă preaînaltă, Căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o milostivă, dă-mi lacrimi de umilință.

***Ș**i acum și pururea și în veci vecilor. **A**min.*

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și ajutătoarea celor ce te laudă pe tine, ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca o stăpână curată, mă primește pe mine cel ce mă pocăiesc.

*Irmosul: **A**jutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire. Acesta este Dumnezeuul meu și-L voi slăvi pe El; Dumnezeuul părintelui meu și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit.*

Cântarea a 2-a

Irmosul: **I**a aminte, Cerule, și voi grăi; și voi lăuda pe Hristos, Care a venit din Fecioară cu trup (*de două ori*).

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Ia aminte, cerule, și voi grăi; pământule, primește în urechi glasul celei ce se pocăiește lui Dumnezeu și-L laudă pe Dânsul.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Ia aminte, Dumnezeuule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tău cel blând, și primește mărturisirea mea cea călduroasă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Mai mult decât toți oamenii, eu însumi am greșit Ție; ci Te milostivește, Mântuitorule, ca un Dumnezeu, spre făptura Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Viforul răutăților m-a cuprins, Milostive Doamne; ci, ca lui Petru, întinde-mi și mie mâna Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Lacrimile desfrânatei, Îndurate, și eu le vărs înaintea Ta; milostivește-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Întunecatu-mi-am, frumusețea sufletului cu plăcerile poftelor, și cu totul toată mintea țărână mi-am făcut.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Ruptu-mi-am acum veșmântul cel dintâi, pe care mi l-ai țesut mie, Ziditorule, dintru început; și pentru aceasta zac acum gol.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Îmbrăcatu-m-am acum în haină ruptă, pe care mi-a țesut-o mie șarpele cu sfătuirea, și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Căutat-am la frumusețea pomului, și mi s-a amăgit mintea; și acum zac gol și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Lucrat-au pe spatele meu toți mai-marii răutăților, lungind asupra mea fărădelegea lor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Pierdutu-mi-am frumusețea cea întâi-zidită și podoaba mea; și acum zac gol și mă rușinez.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Cusutu-mi-a haine de piele păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi țesută de Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îmbrăcat sunt cu îmbrăcaminte de rușine, ca și cu niște frunze de smochin, spre vădirea patimilor mele celor din bunăvoința mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îmbrăcatu-m-am urât cu haina împestrițată și sângerată rușinos, prin curgerea vieții celei cu patimi și iubitoare de desfătări.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pătat-am haina trupului meu, și am întinat cu totul podoaba cea după chipul și după asemănarea Ta, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Căzut-am întru întristarea patimi lor, și în stricăciunea cea materialnică; și pentru aceasta acum vrăjmașul mă necăjește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Viață iubitoare de cele materiale și iubitoare de averi alegând eu în loc de sărăcie, Mântuitorule, m-am împresurat acum cu sarcină grea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Împodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcămintea de multe feluri a gândurilor rușinoase și sunt osândit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îngrijitu-m-am cu deadinsul numai de podoaba mea cea din afară, nebăgând seama de cortul dinlăuntru, cel după chipul lui Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Făcându-mi urâțenia chip patimi lor mele, prin pofta iubitoare de plăceri, mi-am stricat frumusețea minții.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Îngropat-am, Mântuitorule, cu patimile frumusețea chipului celui dintâi; dar ca pe drahmă, oarecând, căutându-mă, așa mă află.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Păcătuیت-am ca și desfrânata și strig Ție: Eu însumi am greșit! Primește, Mântuitorule, ca mir și lacrimile mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Alunecat-am în desfrânare ca David și m-am umplut de noroi; dar Tu, Mântuitorule, spală-mă și pe mine cu lacrimile mele.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Fii mie milostiv, strig Ție ca și vameșul; Mântuitorule, curățește-mă; că nimeni din cei din Adam n-au greșit Ție, ca mine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Nici lacrimi, nici pocăință nu am, nici umilință; ci Tu însuși acestea, Mântuitorule, dăruiește-mi-le, ca un Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Ușa Ta să nu mi-o închizi atunci, Doamne, Doamne! Ci să o deschizi mie, celui ce mă pocăiesc către Tine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Iubitorule de oameni, Cel ce voiești ca toți să se mântuiască, Tu mă cheamă și mă primește ca un bun, pe mine cel ce mă pocăiesc.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Ascultă suspinurile sufletului meu, și primește picăturile ochilor mei, Doamne, și mă mântuiește.

A Născătoare: Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești prea lăudată, roagă-te îndelung, ca să ne mântuim noi.

Alt canon

Irmosul: Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană, și apă din piatră am izvorât de demult, în pustie, poporului Meu, cu singură dreapta și cu tăria Mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Vedeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu; ascultă, suflete al meu, pe Domnul, Cel ce strigă, și te depărtează de la păcatul cel dintâi; și te teme, ca de un judecător și Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Cui te-ai asemănat, mult-păcătosule suflete? Numai lui Cain celui dintâi și lui Lameh acelaia? Ucigându-ți cu pietre trupul prin fapte rele, și omorându-ți mintea cu pornirile cele nebunești.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Pe toți cei mai înainte de lege întrecându-i, o, suflete, lui Set nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cel ce a fost mutat la cer, nici lui Noe; ci te-ai arătat sărac de viața dreptilor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Tu însuși, suflete al meu, ai deschis zăvoarele mâniei Dumnezeului tău, și ți-ai înecat trupul, ca și tot pământul, și faptele și viața; și ai rămas afară de corabia cea mântuitoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Bărbat am ucis spre rană mie, și tânăr spre vătămare, Lameh plângând a strigat; iar tu nu te cutremuri, o, suflete al meu, întinându-ți trupul și mintea pătându-ți.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

O, cum am râvnit lui Lameh, celui mai înainte ucigaș! Sufletul ca pe un bărbat, mintea ca pe un tânăr și trupul ca pe un frate mi-am ucis, ca și Cain ucigașul, cu pornirile cele poftitoare de plăceri.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Turn ți-ai închipuit să zidești, o, suflete, și întăritură să faci poftelor tale, de n-ar fi oprit Ziditorul voile tale, și de n-ar fi surpat până la pământ meșteșugirile tale.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Plouat-a Domnul oarecând foc din cer, arzând fărădelegea cea înfierbântată a sodomenilor; iar tu ți-ai prins focul gheenei întru care va să arzi, o, suflete.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Rănit-m-am, vătămat-m-am, iată săgețile vrăjmașului au pătruns sufletul meu și trupul. Iată, rănila și bubele și zdruncinăturile strigă, și vătămurile mele cele de voie alese.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Cunoașteți și vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Cel ce ispitesc inimile, înfrânez cugetele și vădesc faptele, ard păcatele, judec pe orfan, pe smerit și pe sărac.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Întins-ai mâinile tale către înduratul Dumnezeu, Marie, afundată întru adâncul răutăților, și ți-a întins mâna de ajutor cu milostivire, ca și lui Petru, căutând cu adevărat întoarcerea ta.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Cu toată osârdia și cu dragoste ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului; și în pustiile cele neumbrate hrănindu-te, și poruncile Lui cele dumnezeiești curat săvârșind.

***C**uvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!*

Să vedem, să vedem, o suflete, iubirea de oameni a lui Dumnezeu și a Stăpânului; pentru aceasta, mai înainte de sfârșit să cădem înaintea Lui cu lacrimi, strigând: cu rugăciunile lui Andrei, Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

***S**lavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.*

Treime fără început, nezidită, nedespărțită Unime, primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc, și mă mântuiește pe mine, cel ce am greșit; a Ta zidire sunt, nu mă trece cu vederea; ci mă iartă și mă izbăvește de osânda focului.

Și acum si pururea si în veci vecilor. Amin.

Preacurată Stăpână Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine, și limanul celor înviforați, pe Milostivul și Făcătorul și Fiul tău, fă-L îndurat, și mie cu rugăciunile tale.

Irmosul: **V**edeți, vedeți! că Eu sunt Dumnezeu, Care am plouat mană, și apă din piatră am izvorât de demult, în pustie, poporului Meu, cu singură dreapta și cu tăria Mea.

Cântarea a 3-a

Irmosul: **P**e piatra cea neclintită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește inima mea (*de două ori*).

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Foc de la Domnul plouând, oarecând, a ars Domnul de demult pământul sodomienilor.

În munte scapă, suflete, ca Lot acela și apucă și te izbăvește în Sigor.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomei! Fugi de pieirea cea din dumnezeiască văpaie!

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Mărturisescu-mă Ție, Mântuitorule: păcătuit-am, păcătuit-am Ție fără măsură; dar lasă-mi, iartă-mi, ca un Îndurat.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Păcătuit-am Ție, eu singur păcătuit-am mai mult decât toți; Hristoase Mântuitorule, nu mă trece cu vederea.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Tu ești Păstorul cel Bun; caută-mă pe mine mielul și, rătăcit fiind, nu mă trece cu vederea.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Tu ești dulcele Iisus, Tu ești Ziditorul meu; întru Tine, Mântuitorule, mă voi îndrepta.

*A Treimii: **P**reasfântă Treime, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.*

O, Treime, Unime Dumnezeule, mântuiește-ne pe noi de înșelăciune și de ispite și de primejdii!

*A Născătoarei: **Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.***

Bucură-te, pântec primitor de Dumnezeu! Bucură-te, scaunul Domnului! Bucură-te, Maica vieții noastre.

Alt Canon

*Irmosul: **Întărește**, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clintită; că **Însuți** ești sfânt și Domn (*de două ori*).*

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Izvor de viață Te-am câștigat pe Tine, surpătorul morții, și strig Ție din inima mea mai înainte de sfârșit: Greșit-am! Milosti-vește-Te și mă mântuiește.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Păcătoșilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moștenind osândirea aceluia, într-o cufundare potopului.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Greșit-am, Doamne, greșit-am Ție! Milostivește-Te spre mine. Că nu este cineva între oameni, din cei ce au greșit, pe care să nu-l fi întrecut eu cu greșelile.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Lui Ham aceluia, batjocoritorul de tată, urmând, suflete, n-ai acoperit rușinea aproapelui, cu fața înapoi întorcându-te.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Binecuvântarea lui Sem nu ai moștenit, ticălosule suflete, și moștenire desfătăată n-ai luat, ca lafet în pământul iertării.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Din pământul Haran, adică din păcat, ieși, suflete al meu, și vino la pământul care izvorăște de-a pururea nestricăciune vie, pe care Avraam a moștenit-o.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

De Avraam ai auzit, suflete al meu, care și-a lăsat oarecând pământul părinților și s-a făcut străin. Urmează și tu alegerii aceluia.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

La stejarul din Mamvri ospătând patriarhul pe îngeri, a luat la bătrânețe vânatul făgăduinței.

*Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!***

Întelegând pe Isaac, ticălosule suflete al meu, că a fost jertfit tainic jertfă nouă, ca ardere de tot Domnului, urmează voinței lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Auzit-ai, suflete al meu, de Ismael, că a fost izgonit ca un fecior din slujnică; trezește-te, vezi, ca nu cumva păcătuind, să suferi ceva asemenea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Agarei, egiptencei celei de demult, te-ai asemănat, suflete, făcându-te rob de bună-voia ta, și născând semeția, ca pe un nou Ismael.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Scara lui Iacov o știi, suflete al meu, care s-a arătat de la pământ spre cele cerești; pentru ce n-ai avut treaptă tare, credința cea dreaptă?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Preotului lui Dumnezeu, și împăratului celui înstrăinat între oameni de viața lumii, urmează, adică asemănării lui Hristos.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Să nu te faci stâlp de sare, suflete, întorcându-te înapoi; să te înfricoșeze pilda Sodomei; sus în Sigor mântuiește-te!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca și Lot. Fugi de Sodoma și de Gomora; fugi de flacăra a toată pofta cea nebunească.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Miluiește-mă, Doamne, miluiește-mă strig Ție, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplătești tuturor după vrednicia faptelor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Rugăciunea celor ce Te laudă pe Tine, Stăpâne, nu o lepăda; ci Te milostivește, iubitorule de oameni, și dăruiește iertare celor ce se roagă Ție cu credință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cuprins sunt de tulburarea valurilor și de furtuna păcatelor. Dar tu, maică, mântuiește-mă acum și mă scoate la limanul dumnezeieștii pocăințe.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Rugăciune cu osârdie aducând și acum, cuvioasă, către prea milostiva Născătoare de Dumnezeu, cu rugăciunile tale deschide-mi dumnezeieștile intrări.

Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile tale dăruiește-mi și mie iertare datoriiilor, o Andreie, arhiereule al Cretei; că tu ești învățător preales al pocăinței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Treime neamestecată, nezidită, Fire fără început, Care ești lăudată în Treimea Fețelor, mântuiește-ne pe noi, care ne închinăm stăpânirii Tale cu credință.

Și acum și pururea și în veci vecilor. Amin.

Pe Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune străină! Că alăptând, ai rămas fecioară.

Irmosul: Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale, inima mea cea clintită; că Însuți ești sfânt și Domn.

Apoi sedeaIna, alcătuire a lui Iosif, glasul al 8-lea:

Podobie: *Înviat-ai din morți viața tuturor și înger luminat femeilor a strigat : Părăsiți-vă de lacrimi, apostolilor binevestiți, strigați lăudând că a înviat Hristos Domnul, Carele a binevoit a mântui ca un Dumnezeu neamul omenesc.*

Luminători de Dumnezeu luminați, cei ce înșivă ați fost văzători ai Mântuitorului, luminați-ne pe noi cei ce suntem în întunericul vieții, ca să umblăm acum, ca în zi, cu bunăcuviință, întru lumina postului, alungând patimile cele de noapte, și să vedem și noi luminatele Patimi ale lui Hristos, bucurându-ne.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Altă Sedealnă, glasul al 8-lea:

Podobie: *Porunca cea cu taină luându-o întru cunoștință, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte zicând celeia ce nu știa de nuntă, Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine, pe Carele și văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântează a striga către tine : Bucură-te Mireasă, care nu știi de mire.*

Apostoli, cei doisprezece de Dumnezeu aleși, aduceți acum rugăciune lui Hristos, ca să trecem toți curgerea postului, săvârșind rugăciuni cu umilință, și săvârșind virtuți cu osârdie; ca în acest chip

să ajungem să vedem Învierea cea slăvită a lui Hristos Dumnezeu, slavă și laudă aducând.

Și acum si pururea si în veci vecilor. Amin.

Același glas și podobie: **N**ăscătoare de Dumnezeu, roagă-te împreună cu Apostolii, Fiului și Cuvântului lui Dumnezeu, Cel necuprins, Care S-a născut în chip de negrăit din tine mai presus de gând, să dăruiască lumii pace curată și să ne dea nouă iertare păcatelor mai înainte de sfârșit, și să învrednicească pe robii tăi împărăției cerești, pentru bunătatea Sa cea prea multă.

*Apoi se citește **viața Preacuvioasei Maria Egipteanca, de la jumătate.***

*După aceasta, **Tricântarea de Joi, fără metanii.***

Cântarea a 4-a - Glasul al 8-lea

Irmosul: **A**uzit-am, Doamne, auzul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și am slăvit puterea Ta, Stăpâne.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Apostolii lui Hristos cei luminați, care au viețuit cu înfrânare, ușurează nouă vremea postului, cu dumnezeieștile lor mijlociri.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Organul cel cu douăsprezece coarde, ceata cea dumnezeiască a ucenicilor, a cântat cântarea de mântuire, tulburând cântările cele viclene.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cu ploile duhului ați adăpat toată lumea, alungând, preafericiților, seceta mulțimii zeilor.

A Născătoarei: **M**ântuiește-mă pe mine, cel care mă smeresc, care am viețuit cu semeție, tu care ai născut pe Cel ce a înălțat firea cea smerită, Preacurată.

Altă Tricântare, același glas:

Irmos: **A**uzit-am Doamne, auzul Tău și m-am temut, înțeles-am lucrurile Tale și am slăvit puterea Ta, Stăpâne.

Preacinstită ceată a Apostolilor, îndeamnă-te a ruga pe Ziditorul tuturor ca să ne miluiască pe noi, care te lăudăm pe tine.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Fiind ca niște lucrători ai lui Hristos, Apostoli, și lucrând cu dumnezeiescul Cuvânt, toată lumea, l-ați adus totdeauna roade.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Vie v-ați făcut lui Hristos, Celui cu adevărat iubit; că ați izvorât în lume vinul Duhului, Apostoli.

*A Treimii: **P**reasfântă Treime, Dumnezeu nostru, slavă Ție.*

Sfântă Treime asemănătoare, Care ești mai presus stăpânitoare, cea preaputernică, Părinte, Cuvântule și Duhule Sfinte, Dumnezeule, lumină și viață, păzește turma Ta.

*A Născătoarei: **P**reasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.*

Bucură-te, scaun în chipul focului. Bucură-te, sfeșnic purtător de făclie. Bucură-te, muntele sfințirii, chivotul vieții, cortul Sfintei Sfintelor.

Alt canon

*Irmosul: **A**uzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut: că aveai să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a grăit: Auzit-am auzul Tău și m-am temut; slavă puterii Tale, Doamne (de două ori).*

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o părăsi, Drepte Judecătorule; că de am și păcătuit eu însumi ca un om, și mai mult decât tot omul, iubitorule de oameni, dar ai putere ca un Domn al tuturor a ierta păcatele.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Se apropie, suflete, sfârșitul, se apropie și nu te îngrijești, nu te pregătești; vremea se scurtează, scoală-te; aproape lângă uși este Judecătorul: ca un vis, ca o floare trece vremea vieții. Pentru ce în deșert ne tulburăm?

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Deșteaptă-te, o, sufletul meu! la seama faptelor tale pe care le-ai făcut, și adu-le la vedere; varsă picături de lacrimi; spune cu îndrăzneală faptele tale și cugetele tale lui Hristos, și te îndreptează.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

N-a fost în viață păcat, nici faptă, nici răutate, pe care să nu le fi săvârșit eu, Mântuitorule, cu mintea și cu cuvântul, cu voința și cu gândul și cu știința, și cu fapta păcătuind, ca altul nimeni nici odinioară.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Din aceasta m-am judecat, din aceasta m-am osândit, eu, ticălosul, adică din cugetul meu, decât care nimic nu este în lume mai puternic;

Judecătorule, Mântuitorul meu și cunoscătorule, cruță-mă, izbăvește-mă și mă mântuiește pe mine robul Tău.

*Stih: **Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă!***

Scara pe care a văzut-o de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este arătarea suirii celei de lucrare și a înălțării gândului; deci, de voiești să viețuiești cu lucrarea și cu cunoștința și cu înălțarea gândului, înnoiește-te.

*Stih: **Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă!***

Arșița zilei a răbdat patriarhul pentru lipsă și frigul nopții a suferit, în toate zilele făcând câștig; păstorind, trudindu-se și slujind, ca să-și ia amândouă femeile.

*Stih: **Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă!***

Prin două femei înțelege, fapta și cunoștința într-o înaltă gândire: prin Lia fapta, ca ceea ce a fost cu mulți copii. Iar prin Rahela, gândirea, ca cea mult-ostenitoare. Că fără de osteneli nici fapta, nici gândirea nu se vor săvârși, suflete.

*Stih: **Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă!***

Priveghează, o, suflete al meu, și te fă deosebit, ca cel mare între patriarhi; ca să dobândești fapta cu gândirea cea înaltă; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu, să ajungi în norul cel neapus cu gândirea, și să te faci neguțător de lucruri mari.

*Stih: **Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă!***

Pe cei doisprezece patriarhi născându-i cel mare între patriarhi, ți-a făcut ție tainic, suflete al meu, scară spreuirea cea de faptă, pe fiii săi, ca pe niște temeuri și trepte, ca niște suișuri preaînțelepțește așezându-i.

*Stih: **Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă!***

Lui Esau cel urât asemănându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău întâia naștere, a frumuseții celei dintâi; și de la binecuvântarea părintească ai căzut, și îndoit te-ai amăgit, ticălosule, cu fapta și cu gândirea; pentru aceasta acum pocăiește-te.

*Stih: **Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă!***

Edom s-a chemat Esau, pentru marea înverșunare a amestecării cu femeii. Căci cu neînfrânarea pururea aprinzându-se și cu plăcerile întinându-se, Edom s-a numit, care înseamnă: înfierbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

*Stih: **Miluieste-mă, Dumnezeule, miluieste-mă!***

De lov cel de pe gunoi auzind, o, suflete al meu, că s-a îndreptăţit, n-ai râvnit bărbăţiei aceluia, n-ai avut tăria gândului lui, întru toate care ai cunoscut, în cele ce ai ştiut şi în cele ce te-ai ispitit; ci te-ai arătat nerăbdător.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeuule, miluieşte-mă!

Cel ce era mai înainte pe scaun, acum se vede gol în gunoi, cu răni; cel cu mulţi fii şi mărit, de năprasună fără de fii şi de casă lipsit; că socotea gunoiul palat şi rănila mărgăritar.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeuule, miluieşte-mă!

După vrednicia împărătească fiind îmbrăcat cu diademă şi cu porfiră, omul cel cu multă avere, şi dreptul cel îndestulat de bogăţie şi de animale, degrab săracind de avere şi de stare şi de împărăţie s-a lipsit.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeuule, miluieşte-mă!

De a fost acela drept şi fără prihană mai mult decât toţi, şi n-a scăpat de cursele şi vicleşugurile înşelătorului, dar tu, fiind iubitor de păcate, ticăloase suflete, ce vei face de se va întâmpla să vină asupra ta ceva din cele negândite?

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeuule, miluieşte-mă!

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, peste tot m-am rănit; dar ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăinţă mi le tămăduieşte. Spală-le, curăţeşte-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate decât zăpada.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeuule, miluieşte-mă!

Trupul Tău şi sângele pentru toţi Ţi-ai pus, Cuvinte, răstignindu-Te; trupul, adică ca să mă înnoieşti, iar sângele ca să mă speli. Duhul Ţi-ai dat ca să mă aduci, Hristoase, Părintelui Tău.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeuule, miluieşte-mă!

Săvârşit-ai mântuirea în mijlocul pământului, Făcătorule, ca să ne mântuim; de bunăvoie pe cruce ai fost răstignit şi Edenul cel ce se încuiase s-a deschis; cele de sus şi cele de jos, făptura şi toate neamurile mântuindu-se, se închină Ţie.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeuule, miluieşte-mă!

Fie-mi mie scaldătoare sângele cel din coasta Ta, totodată şi băătură şi apa iertării ce a izvorât, ca să mă curăţesc cu amândouă, ungându-mă şi bând, şi ca o ungere şi băătură, Cuvinte, cuvintele Tale cele de viaţă.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeuule, miluieşte-mă!

Gol sunt, spre a intra în camera mirelui, gol sunt și spre a merge la nuntă și la cină; candela mi s-a stins, fiind fără de untdelemn, camera mi s-a închis dormind eu. Cina s-a mâncat; iar eu fiind legat de mâini și de picioare, am fost lepădat afară.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Biserica a câștigat pahar coasta Ta cea purtătoare de viață, din care a izvorât nouă îndoit izvorul iertării și al cunoștinței; spre închipuirea celei vechi și a celei noi, a amânduror legilor, Mântuitorul nostru.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Timpul vieții mele este scurt, și plin de dureri și de vicleșug, dar întru pocăință primește-mă și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig și mâncare celui străin; Mântuitorule, Tu Însuți mă miluiește.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Falnic sunt acum și semeț, cu inima în deșert și în zadar. Să nu mă osândești împreună cu fariseul; ci mai ales dă-mi smerenia vameșului, Unule Îndurate, drepte Judecătorule, și cu acesta împreună mă numără.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Știu, Îndurate, că am greșit, de am ocărât vasul trupului meu; ci întru pocăință mă primește, și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig, nici mâncare celui străin. Ci Tu Însuți, Mântuitorule, mă miluiește.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Însumi idol m-am făcut, vătămându-mi cu poftele sufletul meu. Ci întru pocăință mă primește, și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig, nici mâncare celui străin. Ci Tu Însuți, Mântuitorule, mă miluiește.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

N-am auzit glasul Tău, n-am ascultat Scriptura Ta, Dătătorule de lege. Ci întru pocăință mă primește, și întru cunoștință mă cheamă, ca să nu mă fac câștig, nici mâncare celui străin. Ci Tu Însuți, Mântuitorule, mă miluiește.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Petrecând viață fără de trup, cuvioasă, fiind cu trup, ai luat mare har de la Dumnezeu cu adevărat, ca să folosești celor ce te cinstesc cu credință. Pentru aceasta ne rugăm ție, izbăvește-ne pe noi cu rugăciunile tale de toate încercările.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întru adânc de necuviințe mari pogorându-te, nu te-ai oprit acolo, ci te-ai suit cu gând mai bun în chip lămurit la virtutea cea desăvârșită prin faptă, minunând, Cuvioasă Maică Marie, firea îngerească.

Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei, lauda părinților, nu uita rugând cu rugăciunile tale, de față fiind tu, pe Treimea cea înalt dumnezeiască, ca să ne izbăvim de osândă, cei ce te chemăm pe tine, dumnezeiescul ocrotitor și podoaba Cretei.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nedespărțită în ființă, neamestecată în Fețe, Dumnezeu Te cunosc pe Tine Dumnezeire, una în Treime, ca pe Ceea ce ești întocmai cu împărăția și întocmai cu tronul; și strig Ție cântarea cea mare, ce se cânta întreit întru cele de sus.

Și acum și pururea și în veci vecilor. **Amin.**

Și ai născut și ești fecioară, și ai rămas întru amândouă cu firea, Fecioară. Cel ce S-a născut înnoiește legile firii, și pântecele a născut nesimțind dureri. Unde Dumnezeu voiește, se biruiește rânduiala firii; că face câte voiește.

Irmosul: **A**uzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne, și s-a temut: că aveai să Te naști din Fecioară, și oamenilor să Te arăți, și a grăit: **A**uzit-am auzul Tău și m-am temut; slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a

Irmosul: **D**is-de-dimineată, lubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă îndreptează la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta (de două ori).

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

În noapte viața mea mi-am petrecut pururea; că întuneric s-a făcut mie și negură adâncă noaptea păcatului; ci ca pe un fiu al zilei arată-mă pe mine, Mântuitorule.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lui Ruben asemănându-mă eu, ticălosul, făcut-am sfat necuvios și călcător de lege asupra lui Dumnezeu Celui Înalt, întinându-mi patul meu, precum acela pe al tatălui său.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mărturisescu-mă Ție Hristoase Împărate; păcătuit-am, păcătuit-am ca mai înainte frații lui Iosif, vânzând rodul curăției și al înțelepciunii.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De cei de un sânge a fost dat, a fost vândut în robie dulcele suflet, cel drept, spre închipuire a Domnului; iar tu, suflete, cu totul te-ai vândut răutăților tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lui Iosif cel drept și minții lui celei curate, urmează, ticălosule și neiscusitele suflete, și nu te desfrâna cu pornirile cele nebunești, făcând fărădelege pururea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De s-a și sălășluit în groapă oarecând Iosif, Stăpâne Doamne, dar spre închipuirea îngropării și a sculării Tale a fost aceasta; iar eu ce-Ți voi aduce Ție întru acest chip vreodată?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Auzit-ai de coșul lui Moise, suflete, cel purtat de apele și de valurile râului, că a fost păzit de demult ca într-o cămară, scăpând de fapta cea amară a voii lui Faraon.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De ai auzit, ticălosule suflete, de moașele ce ucideau oarecând partea bărbătească, cea nevârstnică, suga acum înțelepciunea ca marele Moise.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Nu ți-ai omorât mintea lovind-o, precum marele Moise pe egipteanul, ticălosule suflete; și cum te vei sălășlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăință?

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

În pustietăți a locuit marele Moise. Vino dar, suflete, de urmează vieții lui, ca să te învrednicești a vedea și arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Toiagul lui Moise te închipuiește, suflete, care a lovit marea și a închegat adâncul, cu însemnarea dumnezeieștii Cruci; prin care vei putea și tu să săvârșești lucruri mari.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleșug; iar Ofni și Fineas, ca și tine, suflete, au adus lui Dumnezeu viață străină și întinată.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Greu la minte m-am făcut, Stăpâne, ca și Faraon cel cumplit; Ianis și Iamvri la suflet și la trup, cufundat cu gândul! Ci ajută-mi mie, Mântuitorule.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticălosul. Spală-mă, Stăpâne, în baia lacrimilor mele, mă rog Ție, albă ca zăpada făcând haina trupului meu.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

De voi cerceta faptele mele, Mântuitorule, mă văd pe mine însumi întrecând pe tot omul cu păcatele; că întru cunoștință gândind am greșit, iar nu întru necunoștință.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

Cruță, cruță, Doamne, zidirea Ta. Păcătuit-am, iartă-mă, Cel ce ești însuși din fire curat, căci afară de Tine nimeni altul nu este fără pată.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni vindecând pe cei leproși și întărind pe cei slăbănogi; ai oprit curgerea de sânge, Mântuitorule, celei ce s-a atins de poalele Tale.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

Celei ce avea curgere de sânge urmează, ticălosule suflete, năzuiește, ține-te de poalele lui Hristos, ca să te izbăvești de bătaii și să auzi de la Dânsul: credința ta te-a mântuit!

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

Celei gârbovite urmează, o suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca să te îndreptezi, să umbli drept în căile Domnului.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

Deși ești fântână adâncă, Stăpâne, izvorăște-mi ape din preacuratele Tale vine. Ca bând, ca și Samarineanca, să nu mai însetez. Că izvoare de viață izvorăști.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

Siloam să-mi fie mie lacrimile mele, Stăpâne Doamne, ca să-mi spăl și eu luminile sufletului și să Te văd cu gândul pe Tine, Lumina cea mai înainte de veci.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemănată dragoste, preafericită, dorind să te închini lemnului Crucii, te-ai învrednicit de dorire; învrednicește-mă dar și pe mine, să dobândesc slava cea de sus.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Repejunea Iordanului trecând-o, ai aflat odihnă, fugind de plăcerea trupească cea cu durere; din care și pe noi, cuvioasă, scoate-ne cu rugăciunile tale.

Cuvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca pe un păstor preaales, înțelepte Andrei, pe tine cel preacinstit, cu dragoste multă și cu frică te rog, ca să dobândesc mântuire și viață veșnică, prin rugăciunile tale.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe Tine, Treime, Te cântăm, pe unul Dumnezeu; Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Părinte și Fiule și Duhule, Ființă singură prin Sine, Unime căreia pururea ne închinăm.

Și acum și pururea și în veci vecilor. **A**min.

Din tine S-a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești nestricată și nu știi de bărbat, și a unit Lui firea omenească.

Irmosul: **D**is-de-dimineată, lubitorule de oameni, mă rog luminează-mă și mă îndreptează la poruncile Tale, și mă învață, Mântuitorule, să fac voia Ta.

Cântarea a 6-a

Irmosul: **S**trigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea (de două ori).

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lacrimi din ochii mei, Mântuitorule, și suspinuri din adânc curat aduc Ție, strigând inima mea: Dumnezeule, păcăduit-am Ție, milostivește-Te spre mine.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Înstrăinatu-te-ai, suflete, de Domnul tău, ca Datan și ca Aviron; dar din toată inima strigă: Iartă-mă! Ca să nu te împresoare pe tine prăpastia pământului.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ca o junică sălbătică, asemănatute-ai, suflete, lui Efrem; ca o căprioară, păzește-ți viața de curse, înălțându-ți mintea cu aripi, cu fapta și cu gândirea.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mâna lui Moise ne va face să credem, suflete, cum că Dumnezeu poate să albească și să curețe viața cea leproasă; nu te deznădăjdui dar, măcar că ești lepros.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca în Marea Roșie întorcându-se, m-au acoperit degrab, ca oarecând pe egipteni și pe conducătorii lor.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Voie slobodă fără recunoștință ai avut, suflete, ca și Israel mai înainte; ca mai mult decât dumnezeiasca mană, ai ales neînțelepțește lăcomia patimilor cea iubitoare de plăceri.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cărnurile cele de porc și căldările și bucatele cele egiptenești, mai vârtos decât cele cerești ai voit, suflete al meu; ca și de demult nemulțumitorul popor în pustie.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Fântânile hananeieștilor gânduri mai mult le-ai cinstit, suflete, decât vâna pietrei, din care izvorul înțelepciunii varsă izvorul teologiei.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Când a lovit Moise, sluga Ta, piatra cu toiagul, cu închipuire mai înainte a însemnat coasta Ta cea de viață făcătoare; din care toți băutura de viață scoatem, Mântuitorule.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cercetează, suflete, și iscodește ca Isus, fiul lui Navi, ce fel este pământul făgăduinței și locuiește în el cu bună legiuire.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ridică-te și împotrivește-te patimilor trupești, ca Isus asupra lui Amalec; biruind pururea gândurile cele înșelătoare, ca și pe gavaoniteni.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Treci peste firea cea curgătoare a vremii, ca mai înainte chivotul, și te fă moștenitor pământului acelaia al făgăduinței, suflete, Dumnezeu poruncește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Precum ai scăpat pe Petru, cel ce a strigat: scapă-mă, așa apucând înainte, Mântuitorule, scapă-mă și pe mine de fiară, întinzându-Ți mâna Ta, și mă scoate din adâncul păcatului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe Tine Te știu liman liniștit, Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Ci apucând înainte, izbăvește-mă din adâncurile păcatului cele neumblate, și din deznădăjduire.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeu, miluiește-mă!*

Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărătească, pe care ai pierdut-o de demult; dar aprinzând făclie pe Mergătorul înaintea Ta, Cuvinte, caută și află chipul Tău.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Ca să stingi văpaia patimilor, ai izvorât pururea pâraie de lacrimi, Marie, arzându-ți sufletul. Al căror har dă-mi-l și mie, robului tău.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Nepătimire cerească ai dobândit, prin viețuirea cea preaînaltă de pe pământ maică; pentru aceasta roagă-te, să mântuiască din patimi, cu rugăciunile tale, pe cei ce te laudă pe tine.

***C**uvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Cunoscându-te păstor și arhiereu al Cretei, și rugător pentru lume pe tine, Andrei, alerg și strig ție: Scoate-mă, părinte, din adâncul păcatului.

***S**lavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.*

Treime sunt neamestecată, nedespărțită; despărțită după Fețe, și Unime sunt din Fire unită: Tatăl și Fiul și dumnezeiescul Duh.

***Ș**i acum și pururea și în veci vecilor. **A**min.*

Pântecele tău ne-a născut nouă pe Dumnezeu, cu chipul ca și noi; deci ca pe un ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

*Irmosul: **S**trigat-am cu toată inima mea către Înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai de jos; și a scos din stricăciune viața mea*

CONDAC - *Glasul al 6-lea:*

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și vei să te tulburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni, și toate le plinește.

ICOS:

Cămara cea de vindecare a lui Hristos văzând-o deschisă, privind și sănătatea care izvorăște din aceasta lui Adam, a pățimit și s-a rănit diavolul, și ca în primejdie s-a tânguit și a strigat către prietenii săi:

Ce voi face Fiului Mariei? mă ucide Vitleemiteanul, Cel ce este pretutindeni și pe toate le plinește.

SINAXAR ÎN JOIA DIN SĂPTĂMÂNA A CINCEA A POSTULUI MARE

Sinaxarul din Minei, apoi acesta. În aceeași zi, în Joia din săptămâna a cincea a Postului Mare, după o veche predanie, cântăm slujba marelui canon de umilință. Acest canon, cel mai mare într-adevăr dintre toate canoanele, l-a compus și l-a scris foarte frumos și cu mult meșteșug cel între sfinți părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, numit și Ierusalimiteanul. Acesta era de loc din Damasc. La vârsta de patrușprezece ani, după ce a fost dat la școală și a învățat toate științele care-i dădeau o educație desăvârșită, s-a dus la Ierusalim și a îmbrățișat viața monahală. Trăind cu cuvioșie și bine plăcut lui Dumnezeu, într-o viață liniștită și netulburată, a lăsat Bisericii lui Dumnezeu și alte scrieri folositoare vieții, cântări și canoane, dar a fost mai cu deosebire iscusit în cuvântări de laudă în cinstea sfinților, a Maicii Domnului și a Domnului nostru Iisus Hristos. Împreună cu alte multe canoane, a alcătuit și acest Mare Canon plin de foarte mare umilință. Culegând și strângând la un loc toată istoria Vechiului și Noului Testament, a alcătuit cântarea aceasta de la Adam până la înălțarea lui Hristos și predica Apostolilor. Prin canonul acesta îndeamnă tot sufletul să râvnească și să urmeze, după putere, toate faptele bune ale istoriei Vechiului și Noului Testament, să fugă de toate faptele rele și să alerge totdeauna la Dumnezeu, prin pocăință, prin lacrimi și mărturisire și prin alte fapte bine plăcute lui Dumnezeu. Atât este de curgător și de armonios acest Mare Canon, încât poate să moaie și cea mai învărtoșată inimă și să o deștepte spre săvârșirea binelui, chiar numai dacă-l cântă cineva cu inimă zdrobită și cu potrivită luare-aminte. Andrei Criteanul a alcătuit acest canon pe timpul când și marele Sofronie, patriarhul Ierusalimului, a scris viața Mariei Egipteanca. În adevăr, și această viață ne pune înaintea o mare pildă de umilință și dă multă gândire celor ce greșesc și păcătuiesc, numai dacă ar voi să se depărteze de rele. S-a rânduit să se cânte și să se citească Marele Canon și viața Cuvioasei Maria Egipteanca, pentru că Sfântul Post de patruzeci de zile se apropie de sfârșit și pentru ca nu cumva oamenii, lenevind-se, să se îngrijească mai puțin de nevoințele cele duhovnicești și să se depărteze cu totul de a

trăi în cumpătare, marele Andrei, ca un adevărat învățător, prin cântările Marelui Canon, în care istorisește virtuțile marilor bărbați, precum și întoarcerea la credință a celor răi, pregătește pe cei care se nevoiesc cu postul să se poarte cu mai mult curaj și să se îndrepte cu bărbăție spre nevoințele postului ce-l mai au în față. Iar Sfântul Sofronie, prin minunata povestire despre viața Mariei Egipteanca, înduplecă pe oameni să ajungă din nou cumpătați, îi ridică spre Dumnezeu, îi sfătuiește să nu mai cadă și să nu se deznădăduiască, chiar dacă au căzut înainte în unele păcate. Și într-adevăr, povestirea vieții Mariei Egipteanca înfățișează cât este de mare iubirea de oameni și dragostea lui Dumnezeu față de cei ce doresc să se întoarcă de la păcatele lor cele de mai înainte. Canonul lui Andrei Criteanul se numește Canonul cel Mare poate și din pricina ideilor și gândurilor înalte ce le cuprinde, căci într-adevăr alcătuitorul lui este iscusit și l-a compus într-un chip nespus de frumos, dar și pentru că acest canon, spre deosebire de celelalte, care au câte treizeci de tropare și chiar mai puține, are două sute cincizeci de tropare și fiecare din tropare pricinuieste nespusă plăcere. Prin urmare cu foarte bună socoteală și potrivit a fost așezat în marele post de patruzeci de zile acest Mare Canon, care are multă umilință. Părintele nostru Andrei a fost cel dintâi care a adus la Constantinopol acest prea frumos și mare canon, odata cu Viața Cuvioasei Maria, când a fost trimis de Teodor, patriarhul Ierusalimului, să fie de ajutor la al șaselea sobor ecumenic. Cu acest prilej a luptat în chipul cel mai strălucit împotriva monoteliților și, cu toate că era simplu monah, a fost rânduit în clerul Bisericii din Constantinopol. Apoi a fost făcut diacon și a fost însărcinat cu purtarea de grijă a orfanilor. După puțină vreme a ajuns arhiepiscopul Cretei. Mai pe urmă, ajungând aproape de locul numit Ieriso din Mitilina, a călătorit spre Domnul, tocmindu-și bine scaunul său.

Pentru rugăciunile Sfântului Andrei, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește. **A**min.

*După aceasta se cântă **Fericirile**, cu închinăciuni, glasul al 6-lea.*

***Î**ntru împărăția Ta, când vei veni, pomenește-ne pe noi, Doamne.*

Pe tâlharul l-ai făcut, Hristoase, locuitor raiului; pe cel ce a strigat pe Cruce către Tine: pomenește-mă! Învrednicește-mă și pe mine, nevrednicul, de pocăința acestuia.

*Stih: **F**ericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.*

Auzit-ai, suflete al meu, de Manoe, că a ajuns la arătare dumnezeiască, și a luat atuncea rodul făgăduinței din cea stearpă; să urmăm drepte credințe a acestuia.

*Stih: **F**ericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.*

Râvnind lenevirii lui Samson, suflete, ți-ai tuns tăria lucrurilor tale, dându-ți celor de alt neam viața întreagă și fericită, pentru iubirea plăcerii.

*Stih: **F**ericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.*

Cel ce a biruit mai înainte cu falca măgarului pe cei de alt neam, acum se află prădat de desfrâu; ci fugi, suflete al meu, de asemănare, de fapta și de slăbirea lui.

*Stih: **F**ericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.*

Barac și leftae, căpetenii de oaste, s-au ales judecătorii lui Israel, cu care împreună și Debora cea cu minte bărbătească. Deci îmbărbătându- te, suflete, cu vitejiile acelora, întărește-te.

*Stih: **F**ericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.*

Pe laila cea vitează ai cunoscut-o, suflete al meu, care a tras în țeapă pe Sisera mai înainte, și a făcut mântuire; auzi stâlpul, prin care ție Crucea se însemnează.

*Stih: **F**ericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.*

Jertfește, suflete, jertfă de laudă, adu fapta bună ca pe o fiică mai curată decât a lui leftae; și junghie ca pe o jertfă, Domnului tău patimile cele trupești.

*Stih: **F**ericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.*

Înțelege, suflete al meu, ce este lâna lui Ghedeon; primește roua din cer și te pleacă, precum câinele, de bea apa care curge din lege prin stoarcerea Scripturii.

*Stih: **F**ericiți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.*

Osânda lui Eli preotul ai luat-o, suflete al meu, pentru lipsa minții, suferind a lucra într-o tine patimile, ca și acela pe feciorii cei fără de lege.

*Stih: **F**ericiți veți fi când vă vor ocări pe voi și vă vor prizoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind pentru Mine.*

Între Judecători, levitul cu socoteală și-a împărțit femeia la cele douăsprezece neamuri, suflete al meu, ca să vădească întinăciunea cea fără de lege a neamului lui Veniamin.

*Stih: **B**ucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.*

Iubitoarea de înțelepciune Ana, rugându-se, numai buzele și-a mișcat spre laudă, iar glasul ei nu se auzea; și de aceea, deși era stearpă, a născut fiu vrednic de rugăciunea ei.

*Stih: **P**omenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.*

Înnumăratu-s-a între judecători feciorul Anei, marele Samuel, pe care Armatem l-a crescut în casa Domnului. Aceluia râvnește, suflete al meu, și judecă lucrurile tale mai înainte decât pe ale altora.

*Stih: **P**omenește-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăția Ta.*

Ales fiind David rege, ca un rege s-a uns din corn cu dumnezeiescul mir. Deci și tu, suflete al meu, de poștești împărăția cea de sus, în loc de mir, unge-te cu lacrimi.

*Stih: **P**omenește-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru împărăția Ta.*

Miluiește zidirea Ta, Milostive; milostivește-Te spre făptura mâinilor Tale, și iartă tuturor păcătoșilor și mie, celui ce am călcat poruncile Tale mai mult decât toți.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și nașterii celei fără de început, și purcederii mă închin: Tatălui, Cel ce a născut, slăvesc pe Fiul cel născut, laud pe Duhul Sfânt, Cel ce strălucește împreună cu Tatăl și cu Fiul.

Și acum și pururea și în veci vecilor. **A**min.

Nașterii tale celei mai presus de fire ne închinăm, nedespărțind slava cea după fire a pruncului tău, Născătoare de Dumnezeu; că Cel ce este unul după față, se mărturisește îndoit după fire.

Cântarea a 7-a

*Irmosul: **P**ăcătuit-am, fărădelege și nedreptate săvârșit-am înaintea Ta; nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă; dar nu ne părăsi pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților (de două ori).*

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Păcătuit-am, greșit-am și am călcat porunca Ta; că întru păcate am fost zămislit, și am adăugat rănilor mele rană. Ci Tu mă miluiește, ca un îndurat, Dumnezeuul părinților.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Cele ascunse ale inimii mele, le-am mărturisit Ție, Judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi și necazul meu, și ia aminte acum la judecata mea; și Tu mă miluiește, ca un îndurat, Dumnezeuul părinților.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Saul oarecând, dacă a pierdut asinele tatălui său, suflete, degrab a aflat în schimb împărăția; dar păzește-te să nu greșești, alegând mai degrabă poftele tale cele dobitocești, decât împărăția lui Hristos.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

David, dumnezeiescul părinte, de a și greșit oarecând îndoit, suflete al meu, cu săgeata desfrâului săgetându-se, și cu sulita robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri boleşti, din pornirile cele de voia ta.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Împreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire, că a amestecat desfrâul cu uciderea; dar îndată îndoită pocăință a arătat. Iar tu, suflete, mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

David oarecând a însemnat cântarea, scriind-o ca într-o icoană, prin care-și mustră fapta ce a lucrat, strigând: Miluiește-mă! Că Ție unuia am greșit, Dumnezeului tuturor; Însuți mă curățește.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Purtat fiind chivotul în car, când s-au întors junicile, numai cât s-a atins Zan acela de el, a fost certat de mânia lui Dumnezeu. Deci de îndrăzneala aceluia fugind, suflete, cinstește bine cele dumnezeiești.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Auzit-ai de Abesalom cum s-a sculat împotriva firii. Cunoscut-ai faptele lui cele întinate, cu care a batjocorit patul lui David, tatălui său; dar și tu ai urmat pornirilor lui celor de patimi și iubitoare de plăceri.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Supus-ai trupului tău vrednicia ta cea nerobită, și ca alt Ahitofel aflând pe vrăjmașul, suflete, te-ai plecat după sfaturile lui; dar le-a risipit pe acestea Însuși Hristos, ca tu să te mântuiești cu adevărat.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

Solomon cel minunat, cel plin de harul înțelepciunii, acesta făcând vicleșug înaintea lui Dumnezeu oarecând, s-a depărtat de la El; căruia și tu ți-ai asemănat blestemata ta viață, suflete.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!*

De plăcerile patimilor sale fiind silit, s-a întinat, vai mie! Iubitorul înțelepciunii, iubitor de femei desfrânate făcându-se și înstrăinat de la Dumnezeu; căruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin dezmierdări rușinoase.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Lui Roboam, celui ce n-a ascultat sfatul tatălui său, ai râvnit, suflete, împreună și lui Ieroboam, slugii celei prea rele, care s-a viclenit oarecând; dar fugi de asemănarea lor, și strigă lui Dumnezeu: Păcătuit-am, miluiește-mă!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Necurățirilor lui Ahav ai râvnit, sufletul meu! Vai mie! Te-ai făcut locaș întinăciunilor trupești și vas urât al patimilor. Dar din adâncul tău suspină și spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

A ars oarecând Ilie pe cei de două ori câte cincizeci, când a junghiat și pe proorocii cei de rușine ai Izabelei, spre muștrarea lui Ahav. Dar fugi, suflete, de asemănarea acestor doi și te întărește.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Încuiatu-s-a ție cerul, suflete, și foamete de la Dumnezeu te-a cuprins de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tezviteanul, ca și Ahav oarecând. Ci Sareptencei asemănându-te, hrănește sufletul proorocului.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Păcatele lui Manase ți-ai îngrămădit cu voința, suflete, punând ca niște lucruri de scârbă patimile și înmulțind cele dezgustătoare; dar pocăinței lui râvnind cu căldură, câștigă-ți umilința.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cad înaintea Ta și aduc Ție, ca niște lacrimi, cuvintele mele: Păcătuit-am, cum a greșit păcătoasa, și am făcut fărădelege ca nimeni altul pe pământ. Dar fie-Ți milă, Stăpâne, de făptura Ta și iarăși mă cheamă.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Folosit-am rău chipul Tău, și am stricat porunca Ta; toată frumusețea mi s-a întunecat, și cu patimile mi s-a stins făclia, Mântuitorule. Dar milostivindu-Te, dă-mi bucurie, precum cânta David.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Întoarce-te, căiește-te, descoperă cele ascunse; grăiește lui Dumnezeu Cel ce știe toate. Tu singur știi, Mântuitorule, cele

ascunse ale mele; ci Însuși Tu mă miluiește, precum cânta David, după mare mila Ta.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!*

Stinsu-s-au zilele mele, ca visul celui ce se deșteaptă. Pentru aceasta ca Iezechia lăcrimez pe patul meu, ca să mi se adauge ani de viață. Dar care Isaia va să stea pentru tine, suflete? Fără numai Dumnezeuul tuturor.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Strigând către Preacurata Maica lui Dumnezeu mai înainte, ai gonit turbarea poftelor celor cu silă supărătoare, și ai rușinat pe vrăjmașul cel ce te-a făcut să cazi în cursă. Ci dă-mi acum ajutor în necazuri și mie, robului tău.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Pe Hristos pe Care L-ai iubit, de Care ai dorit, pe urma Căruia ai mers, Acesta a aflat pocăința și ți-a dăruit-o, ca singur Dumnezeu milostiv; pe Care roagă-L neîncetat, să ne izbăvească pe noi de patimi și de primejdii.

***C**uvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Pe piatra credinței întărește-mă, cu rugăciunile tale, părinte, îngrădindu-mă cu frica cea dumnezeiască, și mă rog dăruiește-mi mie acum pocăință, Andreie; și mă izbăvește de cursa vrăjmașilor care mă caută pe mine.

***S**lavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.*

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă și fire una; lumini și lumină, și trei sfinte, și Unul sfânt, este laudată Treimea, Dumnezeu. Laudă și preaslăvește, suflete, viață și vieți, pe Dumnezeuul tuturor.

***Ș**i acum și pururea și în veci vecilor. **A**min.*

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ție, Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pe Unul din Treimea cea nedespărțită, pe Unul Fiu și Dumnezeu; și tu însăși ne-ai deschis nouă celor de pe pământ cele cerești.

*Irmos: **G**reșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci, nu ne da pe noi până în sfârșit, Dumnezeuul părinților.*

***T**ricântarea (fără metanii).*

Cântarea a 8-a - Glasul 8

Irmosul: **P**e Împăratul slavei, Cel fără început, de Care se înfricoșează puterile cerești, și se cutremură cetele îngerilor, preoți laudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ca niște cărbuni ai focului celui fără materie, ardeți patimile mele cele împădurite, aprinzând întru mine acum dorul dragostei celei dumnezeiești, Apostolilor.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Să cinstim trâmbițele cele cu glasuri bune ale Cuvântului, prin care au căzut zidurile cele neîntărite ale vrăjmașului, și s-au întărit zidurile cunoștinței de Dumnezeu.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Sfărâmați chipurile patimilor sufletului meu, cei ce ați sfărâmat capiștile și idoli vrăjmașului, Apostoli ai Domnului, cei ce sunteți biserici sfințite.

A Născătoare: **Î**ncăput-ai pe Cel neîncăput din fire; purtat-ai pe Cel ce poartă toate; alăptat-ai, curată, pe Cel ce hrănește făptura, pe Hristos dătătorul de viață.

Altă Tricântare

Irmos: **C**u meșteșugirea cea înaltă a Duhului, ați zidit toată Biserica, Apostoli ai lui Hristos; în aceasta binecuvântați pe Hristos în veci.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Trâmbițând cu trâmbița dogmelor, au surpat Apostolii toată înșelăciunea idolească, *Stih:* **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Apostoli ce sunteți bună adunare, păzitori ai lumii, cetățeni cerești, izbăviți-ne din primejdii pe noi, care vă laudăm pururea.

A Treimii: **D**umnezeiască Stăpânie cea întreit însorită și prealuminată, fire de o slavă și de un tron, Părinte Atoatefăcătorule, Fiule și Duhule cel dumnezeiesc, pe Tine Te laud în veci.

A Născătoare: **C**a pe un tron cinstit și preaînălțat să laudăm neîncetat, popoare, pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce singură este după naștere maică și fecioară.

Altă Tricântare

Irmosul: **P**e Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de El se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați- L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii (*de două ori*).

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Miluiește-mă pe mine cel ce am păcătuit, Mântuitorule, ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primește-mă pe mine cel ce mă pocăiesc; miluiește-mă pe mine cel ce strig: Greșit-am Ție, mântuiește-mă; nelegiuit-am, miluiește-mă.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ilie cel ce a fost purtat în car, suindu-se în carul virtuților, s-a înălțat ca spre ceruri oarecând, mai presus de cele pământești; deci la suirea acestuia cugetă, suflete al meu.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Curgerea Iordanului oarecând a stat de o parte și de alta, prin lovirea cu cojocul lui Ilie de către Elisei; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit, din pricina neînfrânării.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Elisei luând oarecând cojocul lui Ilie, a luat de la Domnul har îndoit; iar tu, o, suflete al meu, de acest har nu te-ai împărtășit, pentru neînfrânare.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Somaniteanca oarecând a primit pe cel drept cu gând bun; iar tu, o, suflete, n-ai adus în casa ta nici străin, nici călător. Pentru aceasta tu vei fi lepădat afară din cămară, tânguindu-te.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Minții celei întinate a lui Ghiezi pururea te-ai asemănat, ticălosule suflete; a cărui iubire de argint leapăd-o măcar la bătrânețe. Fugi de focul gheenei, depărtându-te de răutățile tale.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit ai luat-o; că cele necuvioase cugeți, și cele fără de lege faci; lasă cele ce ai și aleargă la pocăință.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De niniviteni ai auzit, suflete, că s-au pocăit către Dumnezeu cu sac și cu cenușă; acestora n-ai urmat, ci te-ai arătat mai rău decât toți cei ce au greșit mai înainte de lege și după lege.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit, suflete, care a plâns cu tânguire cetatea Sionului și lacrimi a vărsat. Urmează vieții lui celei plângătoare și te vei mântui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Iona a fugit în Tars, cunoscând dinainte întoarcerea ninivitenilor; a cunoscut ca un prooroc milostivirea lui Dumnezeu; pentru că se ferea să nu mintă proorocia lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De Daniel ai auzit, o, suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înțeles cum tinerii cei ce au fost cu Azaria au stins prin credință văpaia cuptorului cea arzătoare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pe toți cei din Legea Veche, i-am adus ție, suflete, spre pildă; urmează faptelor iubite de Dumnezeu ale dreptilor și fugi de păcatele celor vicleni.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluiește-mă și mă izbăvește de foc și de groaza ce am a petrece la judecată, după dreptate; iartă-mă mai înainte de sfârșit, prin fapte bune și prin pocăință.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Ca tâlharul strig Ție: pomenește-mă; ca Petru plâng cu amar; iartă-mă, Mântuitorule! strig ca vameșul, lăcrimez ca păcătoasa. Primește-mi tânguirea ca oarecând pe a cananeencii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Tămăduiește putrejunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, Unule, Tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare și untdelemn și vin, lucrurile cele de pocăință, și umilință cu lacrimi.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Cananeencii și eu urmând, strig: Miluiește-mă, Fiul lui David! Mă ating de poală, ca ceea ce-i curgea sânge; plâng ca Marta și ca Maria pentru Lazăr.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Alabastru cu lacrimi turnând pe capul Tău, Mântuitorule, ca niște mir, strig ca păcătoasa care cerea milă; rugăciune aduc și cer să iau iertare.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

De n-a și păcătuit nimeni ca mine, totuși primește-mă, Milostive Mântuitorule, și pe mine, care cu frică mă pocăiesc și cu dragoste strig: păcătuit-am Ție Unuia, nelegiuit-am, miluiește-mă.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!*

Milostivește-Te, Mântuitorule, spre zidirea Ta, și mă caută ca un păstor pe mine, oaia cea pierdută, și rătăcit fiind, răpește-mă de la lup, și mă fă oaie în pășunea oilor Tale.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!*

Când vei ședea Judecător ca un milostiv, și vei arăta slava Ta cea înfricoșătoare, Hristoase, o! ce frică va fi atunci. Cuptorul arzând și toți temându-se de înfricoșătoarea judecată a Ta.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Maica Luminii celei neapuse, pe tine luminându-te, te-a dezlegat de întunericul păcatelor; de unde primind tu harul Duhului, luminează, Marie, pe cei ce te laudă cu credință.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Minune nouă cu adevărat văzând în tine, maică, dumnezeiescul Zosima s-a spăimântat; că înger în trup vedea și cu totul de minune s-a umplut, lăudând pe Hristos în veci.

***C**uvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, Andrei cinstite, lauda Cretei, pe tine te rog: Roagă-te, ca să aflu acum dezlegare de legătura fărădelegii prin rugăciunile tale, ca cel ce ești învățător al pocăinței și mărirea cuvioșilor.

*A Treimii: **B**inecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu.*

Părinte, Cel ce ești fără început, Fiule, Cel împreună fără de început, Mângâietorule cel bun, Duhule cel drept, Născătorule al lui Dumnezeu-Cuvântul, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu și făcător, Treime în Unime, miluiește-mă.

***Ș**i acum si pururea si în veci vecilor. **A**min.*

Ca din porfiră s-a țesut trupul lui Emmanuel înlăuntru în pântecul tău, Preacurată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pe tine te cinstim.

***S**ă lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-L și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.*

Irmosul: **P**e Cel pe Care-L slăvesc oștile cerești și de El se cutremură heruvimii și serafimii, toată suflarea și zidirea, lăudați- L, binecuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

TRICÂNTAREA

Cântarea a 9-a - Glasul 8

Irmosul: **C**u adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine, Fecioară curată, cei mântuiți prin tine, cu cetele cele fără de trupuri mărindu-te pe tine.

Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!**

Apostoli, cei ce v-ați arătat izvoare de ape mântuitoare, răcoriți sufletul meu cel topit de setea păcatului.

Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!**

Pe mine cel ce înot în noianul pierzării și sunt cufundat, mântuiește-mă, Doamne, cu dreapta Ta, ca și pe Petru.

Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!**

Ca cei ce sunteți sarea învățăturilor celor dulci, uscați putrejunea gândului meu, și alungați întunericul necunoștinței.

A Născătoare: **C**a una ce ai născut bucuria, dă-mi plângere prin care să pot afla mângâiere, dumnezeiască Stăpână, în ziua ce va să fie.

Altă Tricântare

Pe tine, ceea ce ești mijlocitoare între cer și între pământ, toate neamurile te ferim; că trupește a locuit în tine plinirea Dumnezeirii, Fecioară.

Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!**

Cu cântări te slăvim pe tine, adunare lăudată a Apostolilor, că v-ați arătat lumii luminători, alungând înșelăciunea.

Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!**

Cu mreaja voastră cea evanghelicească vânând pești cuvântători, îi aduceți pururea merinde lui Hristos, fericiților Apostoli.

Stih: **Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!**

Aduceți-vă aminte de noi, Apostoli, în rugăciunea voastră către Dumnezeu, ca să ne izbăvim de toată încercarea, rugămu-vă noi, care vă lăudăm cu dragoste.

A Treimii: **P**e Tine, Unimea cea în trei Fețe, Tată și Fiule și cu Duhul, pe un Dumnezeu de o ființă laud; pe Treimea cea de o putere și fără început.

A Născătoarei: **P**e tine, Născătoare de prunc și Fecioară, toate neamurile te ferim, ca cei ce ne-am izbăvit prin tine din blestem; că ai născut pe Domnul, bucuria noastră.

Altă Tricântare

Irmosul: **N**așterea zămislirii celei fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Mintea s-a rănit, trupul s-a trândăvit, duhul bolește; cuvântul a slăbit, viața s-a omorât, sfârșitul este lângă uși. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face când va veni Judecătorul să cerceteze ale tale?

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Adușu-ți-am aminte, suflete, de la Moise facerea lumii, și toată Scriptura cea așezată de acela; care îți povestește ție de cei drepti și de cei nedrepti; din care celor de al doilea, adică celor nedrepti ai urmat, o, suflete, păcătuind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâi.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Legea a slăbit, Evanghelia nu lucrează și toată Scriptura în tine nu este băgată în seamă; profeții au slăbit și tot cuvântul Celui Drept. Și rănilile tale, o, suflete al meu, s-au înmulțit, nefiind doctor care să te însănătoșeze.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Pildele Scripturii celei noi îți aduc ție, ca să te ducă pe tine, suflete, spre umilință; râvnește dar dreptilor, iar de păcătoși te leapădă, și înduplecă pe Hristos cu rugăciunile tale, cu postul, cu curăția și cu smerenia.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Hristos S-a făcut prunc, împreunându-Se cu mine prin trup, și toate câte sunt ale firii, cu voia le-a plinit, afară de păcat, arătându-ți ție, o, suflete, pilda și chipul smereniei Sale.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Hristos S-a făcut om, chemând la pocăință pe tâlhari și pe desfrânate. Suflete, pocăiește-te, că s-a deschis ușa împărăției acum, și o apucă mai înainte fariseii și vameșii și desfrânații, pocăindu-se.

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă!

Hristos pe magi i-a mântuit, pe păstori i-a chemat, mulțimea pruncilor a făcut-o mucenici, pe bătrânul I-a slăvit și pe văduva cea bătrână. Cărora n-ai râvnit, suflete, nici faptelor, nici vieții; dar vai ție, când vei fi judecat!

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Postind Domnul patruzeci de zile în pustie, mai pe urmă a flămânzit, arătând firea cea omenească. Suflete, nu te lenevi; de va năvăli asupra ta vrăjmașul, alungă-l cu rugăciuni și cu postire, departe de la picioarele tale.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Hristos era ispitit, diavolul Îl ispitea, arătându-l pietrele ca să le facă pâini. În munte L-a suit să vadă toate împărățiile lumii într-o clipită. Teme-te, o, suflete, de înșelăciune; trezește-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeșnicul lui Hristos, glasul celui ce strigă a glăsuit, predicând pocăință: Irod a săvârșit fărădelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fără de lege, ci degrab îmbrățișează pocăința.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

În pustie a locuit Înaintemergătorul harului, și Iudeea toată și Samaria auzind, au alergat și și-au mărturisit păcatele lor bucuroși, botezându-se; cărora tu, suflete, n-ai urmat.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Nunta cinstită este și patul neîntinat, că Hristos amândouă le-a binecuvântat mai înainte, ospătându-Se trupește, și în Cana Galileii la nuntă apa în vin prefăcând, arătând întâia minune, ca tu să te prefaci, o, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Hristos a întărit pe slăbănogul cel ce și-a ridicat patul, și pe tânărul cel mort l-a înviat, pe fiul văduvei și pe al sutașului și, samarinencei arătându-Se, a închipuit mai înainte ție, suflete, închinarea în Duh.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Pe ceea ce-i curgea sânge a tămăduit-o Domnul cu atingerea de poala Lui; pe cei leproși i-a curățit, pe orbi i-a luminat și pe cei șchiopi i-a îndreptat; pe surzi, pe muți și pe cea gârbovită până la pământ, i-a tămăduit cu cuvântul, ca tu să te mântuiești, ticăloase suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Bolile tămăduind, săracilor a bine vestit Hristos-Cuvântul. Pe șchiopi i-a vindecat, împreună cu vameșii a mâncat și cu păcătoșii S-a amestecat; sufletul fiicei lui Iair, celei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Vameșul s-a mântuit și păcătoasa s-a înțeleptit; iar fariseul, laudându-se, s-a osândit. Că vameșul striga: milostivește-Te; și păcătoasa: miluiește-mă. Iar fariseul se îngâmfa strigând: Dumnezeuule, mulțumescu-Ți, și celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Zaheu vameș a fost, dar s-a mântuit; și fariseul Simon s-a înșelat, și păcătoasa și-a luat dezlegare de iertare, de la Cel ce are puterea a ierta păcatele; căreia sânguiește de urmează, suflete.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

N-ai râvnit păcătoasei, o, ticălosul meu suflet, care luând alabastru cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului, și cu părul le-a șters. Căci i-a rupt zapisul păcatelor ei cele de demult.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Cetățile cărora le-a dat Hristos bunavestire, știi, suflete al meu, cum au fost blestemate; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; pe care asemănându-le Stăpânul cu Sodoma, până la iad le-a osândit.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Să nu te arăți, o, suflete al meu, mai rău pentru deznădăjduire, auzind credința cananeencei, pentru care cu cuvântul lui Dumnezeu s-a tămăduit fiica ei. Strigă din adâncul inimii, ca și aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântuiește-mă și pe mine.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Milostivește-Te, mântuiește-mă, Fiul lui David, miluiește-mă, Cel ce ai tămăduit cu cuvântul Tău pe cei îndrăciți, și glasul cel milostiv, ca și tâlharului, grăiește-mi: Amin zic ție, cu Mine vei fi în rai, când voi veni întru slava Mea.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Un tâlhar Te-a hulit; un tâlhar ca Dumnezeu Te-a cunoscut. Că amândoi împreună pe cruce erau spânzurați. Dar, o, mult-Îndurate! Ca și tâlharului celui credincios, care Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu, deschide-mi și mie ușa slăvitei Tale împărății.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!

Făptura s-a mâhnit văzându-Te răstignit; munții și pietrele de frică s-au despicat, pământul s-a cutremurat și iadul s-a golit; și s-a întunecat lumina zilei, văzându-Te pe Tine, Iisuse, cu trupul pe Cruce pironit.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!*

Roade vrednice de pocăință nu cere de la mine; că tăria mea întru mine a lipsit. Dăruiește-mi inimă pururea umilită, și sărăcie duhovnicească; ca să-Ți aduc acestea ca o jertfă primită, Unule, Mântuitorule.

*Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeuule, miluiește-mă!*

Judecătorul meu și cunoscătorule, Cel ce va să vii iarăși cu îngerii să judeci lumea toată; atunci văzându-mă cu ochiul Tău cel blând, să Te milostivești și să mă miluiești, Iisuse, pe mine care am greșit mai mult decât toată firea omenească.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Toate cetele îngerești și adunările omenești-le-ai uimit cu viața ta cea minunată; ca cei fără de trup viețuind și firea covârșind; pentru care ca și cum ai fi fost fără materie, te-ai suit cu picioarele pe apă, Marie, și Iordanul ai trecut.

***C**uvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Fă milostiv pe Ziditorul pentru noi, cei ce te laudăm pe tine, Cuvioasă Maică, să ne izbăvească de răutăți și de necazurile care ne împresoară. Ca izbăvindu-ne din încercări, să mărim neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a slăvit pe tine.

***C**uvioase Părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.*

Andrei cinstite și Părinte de trei ori fericite, păstorul Cretei, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să ne izbăvim de toata mânia, necazul și stricăciunea, și de greșelile de neînchipuit, noi cei care cinstim pururea pomenirea ta cu credință.

Slavă..., a Treimii:

Treime de o ființă, Unime în trei ipostasuri, pe Tine Te laudăm; pe Tatăl slăvind, pe Fiul slăvind și Duhului închinându-ne, unui Dumnezeu într-o fire cu adevărat; viață și vieți, împărăției celei fără de sfârșit.

Și acum..., a Născătoarei:

Cetatea ta păzește-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că în tine aceasta cu credință împărățind, în tine se și întărește, și prin tine

biruind, înfrânge toată încercarea, dezarmează pe vrăjmași și îndreptează pe supușii ei.

Irmosul: **N**așterea zămislirii celei fără de sămânță este netâlcuită; rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat; că nașterea lui Dumnezeu înnoiește firile. Pentru aceasta pe tine toate neamurile, ca pe o maică mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim.
Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, de două ori, pe glasul al 8-lea:

Călcând în căile cele tâlhărești, suflete al meu, greu te-ai rănit de păcatele tale, dându-te vrăjmașilor celor nebuni; ci având vreme acum cu umilință strigă: Nădejdea celor fără de nădejde, viața celor deznădăjduiți, Mântuitorule, ridică-mă și mă mântuiește.

A mucenicilor: Cu platoșa credinței îmbrăcându-vă bine și cu chipul Crucii întrermându-vă, ostași puternici v-ați arătat; tiranilor bărbătește ați stat împotrivă, și înșelăciunea diavolului ați surpat; biruitori făcându-vă, cununilor v-ați învrednicit. Rugați-vă totdeauna pentru noi, ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., Amin.

Primește graiurile robilor tăi, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, și te roagă neîncetat, să se dăruiască nouă dezlegare de păcate și pace.

Se citește și Ceasul întâi, fără catismă. După Sfinte Dumnezeule..., se zice la toate Ceasurile Condacul: Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și ai să te tulburi. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni, și toate le plinește.